

Протокол

№

гр. София, 17.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 17.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4361** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 15,00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – „ЙЕТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД – редовно призован, представлява се от адв. К., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ – редовно призован, представлява се от юриск. З.-Г. и юриск. А., с днес представени пълномощни.

СГП – редовно призована, не се представлява.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните и намери, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА делото, съобразно разпореждането за насрочване, както следва:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по постъпила жалба от „Йетел България“ ЕАД, чрез адв. В. К. – САК, срещу Заповед № 2990/20.03.2025 г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с която е забранено на „Йетел България“ ЕАД при осъществяване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. първо от

Закона за защита на потребителите, а именно: при отправено волеизявление за прекратяване на договор от страна на потребител да му се предоставя невярна информация относно размера на дължимите от него суми към датата на прекратяване на договорното правоотношение.

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка.

Адв. К.: Поддържам жалбата. Да се приемат представените писмени доказателства с жалбата и с преписката. Не поддържам направеното искане за допускане до разпит на свидетел. В мотивите на заповедта са изложени твърдения, че клиентката няколкократно е ходила в магазина и при всички посещения е предоставяла лична информация. Относно самото заявление няма какво да бъде установявано като факти. Доколкото поисканите от нас свидетели при режим на довеждане единствено биха могли да установят първата група от посочените в жалбата обстоятелства, останалите такива се установяват с писмени доказателства, които са приложени по делото, поради което не поддържам направеното искане за допускане до разпит на двама свидетели при режим на довеждане.

Моля да се приеме като доказателство по делото платежно нареждане, удостоверяващо връщане на надплатената сума, възлизаща в размер от 252,36 лева, която при прекратяване на договора е недължима и не се заплаща. Това е съгласно вътрешните процедури. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

Ю.. З.-Г.: Оспорвам жалбата. Да се приемат представените с жалбата и с преписката писмени доказателства. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания. Не възразяваме представеният с жалбата писмен документ да се приеме като доказателство по делото. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че представените писмени доказателства с жалбата и с административна преписка, като необходими, относими и допустими, следва да бъдат приети по делото, поради което и така мотивиран по доказателствата,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА постъпилите писмени доказателства, а именно с административната преписка по опис и представеното с жалбата платежно нареждане от 21.3.2025 г.

СТРАНИТЕ (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. К.: Моля да приемете, че от оценените по делото доказателства безспорно се установява незаконосъобразност на оспорената заповед. Допуснати са нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до нарушаване на материалния

закон. В жалбата съм развила подробно съображенията си в тази насока, но акцентирам върху факта, че допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила са съществени и те са такива по смисъла на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146, т. 3 АПК, което е довело до нарушение на разпоредбите на чл. 35 и 36 АПК. Дружеството не е уведомявано за образувано производство по издаването на оспорената заповед. Образувана е проверка по жалба, подадена в КЗП, РД – М.. Не отричам факта, че по тази жалба дружеството е предоставило становище на контролните органи. Но подчертавам, че това производство не е приключило с издаване на АУАН. Акт не е съставен, което обосновава извода, че контролните органи не са установили нарушение. Дружеството не е санкционирано. Макар и практиката на ВАС в тази насока да е константна, че когато е представено становище по образувано административнонаказателно производство, е достатъчно основание да се приеме, че правото на нарушителя не е нарушено и не е ограничено правото му на защита, считам, че в конкретния случай такова нарушение е налице, именно поради факта, че се започва едно производство по издаване на индивидуален административен акт, по което е имало образувано друго такова, което е приключило, без да е установено нарушение. Поставя се въпросът на база на какви доказателства административният орган е приел, че е извършено процесното нарушение. Единственото доказателство е подадената потребителска жалба, като дори и не са взети предвид подробно изложените съображения в становището по образуваното производство пред КЗП – М., и считам, че безспорно е налице ограничаване на правото на защита, тъй като ако доверителят ми беше уведомен надлежно, че има образувано такова производство по чл. 68л ЗЗП за издаване на оспорената заповед, биха могли да се съберат допълнителни доказателства, които да обосноват и в обратния смисъл, че не е налице извършване на нарушение. По този начин дружеството е лишено от възможността да се защити, като направи възражение и представи допълнителни доказателства и да организира защитата си в това производство. Подробно в жалбата са развити съображения за материална незаконосъобразност на издадената заповед, тъй като считам, че в конкретния случай административният орган не е доказал кумулативните предпоставки на разпоредбата на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 от ЗЗП, и считам, че не са налице всички елементи от изискуемия фактически състав на тази разпоредба. Аргументите са изложени в подадената жалба. Акцентирам върху най-съществения елемент от фактическия състав, който считам за недоказан: какво е търговското решение, което конкретният потребител не би взел при използването на тази практика. Безспорен факт в производството е, че на 4.2.2025 г. наследниците на починалия титуляр са подали процесното заявление, т.е., те са отишли в търговския обект именно с взето решение да прекратят сключените договори на починалия титуляр. В самото заявление са попълнили дължимата сума и тази дължима сума е 323 лева и според КЗП тази информация е била невярна, тъй като не касало задължения за минал период. Този извод е в категорично противоречие със събраните доказателства. Напротив, това задължение формира както задължение по издадени фактури и вноски, така и процесната сума от 250 лева за дължима неустойка по тези договори. Подавайки заявлението, дори и хипотетично да предположим, че информацията в него е била невярна, реално тя не е довела до взимане на конкретно решение от потребителя и не е доказана по никакъв начин информацията за размера на неустойките, за да би могло да доведе до намаляване способността на потребителя да вземе решение относно отказ от договора и същевременно да измени икономическото поведение на адресата на тази практика. Считам, че категорично една от задължителните предпоставки, свързана с вземането на решение и на изменението на икономическото поведение на адресата, на практика не е доказана в настоящото производство. Отделно в жалбата подробно съм анализирала и самото заявление за отказ от услуга и какво съдържа то, че тази информация категорично е вярна, тя отразява тези задължения. Единствената допусната грешка за формулиране на

случилото се е на обслужващия служител, който при приключване на заявлението в самата система е маркирал общо основание за прекратяване, при което са дължими неустойки, а не прекратяване на договор от наследник на починал титуляр, което съгласно вътрешните правила на „Йеттел България“ ЕАД не се дължат неустойки. Тези неустойки са дължими по закон и те произтичат от Закона за наследството и те имат законово основание да бъдат опростени по чл. 52 от Закона за наследството, което не е в конкретния случай, така че това, че операторът не събира неустойки от наследници при прекратяване на договори от наследник на починал титуляр е изцяло вътрешно решение и вътрешна процедура и тя се изпълнява чрез въвеждането на съответните данни във вътрешните електронни системи. Именно това е довело до начисляването им и вписването в заявлението на тази сума от 250 лева, която реално след това е възстановена и са приложени доказателства в този смисъл. Съществено в процедурата тук е, че парите са възстановени преди издаването на самата заповед и по този начин допуснатата техническа грешка е отстранена. По смисъла на разпоредбата на чл. чл. 68д, ал. 1, пр. 1 от ЗЗП практиката и на настоящата инстанция, и на ВАС е категорична и константна, че трябва да има съзнателно действие, т.е., тази заблуждаваща информация да цели определен резултат и той е свързан с мотивиране на решение на потребителя. В конкретния случай не е налице такова съзнателно действие. Касае се за допусната техническа грешка в отразяване на вътрешните електронни системи и по никакъв начин вписването на тази сума не би могла да се счита, както административният орган счита, че е повлияла върху вземане на решения на потребителя, което той не би взел.

Моля да отмените оспорената заповед, като поддържам изцяло изложените съображения в жалбата и да постановите решение, с което отмените административния акт като незаконосъобразен.

Ю.. З.-Г.: Моля да оставите жалбата на „Йеттел България“ ЕАД без уважение, като неоснователна и недоказана, и моля да потвърдите като законосъобразна и обоснована издадената заповед № 2990/20.03.2025 г. от председателя на Комисията за защита на потребителите. Процесната заповед съдържа пълни и изчерпателни реквизити, издадена е от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия съгласно чл. 68л, ал. 1 от Закона за защита на потребителите. Налице са фактически и правни основания за нейното издаване. Изчерпателно са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ и в съответствие с изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. Същата е мотивирана от съдържателна гледна точка, както и издадена при изяснена фактическа обстановка и при изчерпателност на събраните и приложени към преписката доказателства. В заповедта точно е описано в какво се изразява нелоялната заблуждаваща търговска практика, която е в разрез с изискванията за добросъвестност и професионална компетентност. Не са допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство, тъй като с връчване на констативен протокол № К-2772630/12.2.2025 г. жалбоподателят е уведомен за започване на административното производство. При издаване на акта административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 34, ал. 3, чл. 35 и 36 АПК. Заповедта е издадена след съответното решение на КЗП по т. 4 от протокол № 18/2025 г. което е в съответствие с изискването на чл. 68л, ал. 1 ЗЗП.

Твърдението от страна на жалбоподателя, че не е съставен АУАН е погрешно, тъй като това е предмет на друго административнонаказателно производство по реда на ЗАНН, а не на настоящото.

Твърдението на жалбоподателя, че е нарушена разпоредбата на чл. 68, ал. 2 ЗЗП, също е неправилно. Председателят на КЗП може в определен от него кратък срок да задължи търговеца

да докаже, че прилаганата търговска практика не е нелоялна, ако този факт не е установен по безспорен начин от комисията. Противно на доводите на жалбоподателя, оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, според който, когато комисията установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на същата издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика.

Ю.. А.: Единствено само за това, където ни предоставихте като доказателство заплатената фактура, в заповедта е посочено, че обстоятелството, че със следващата фактура търговецът ще коригира размера на начислената сума в размера на 207,86 лева, реално тя се изплаща тази сума като неустойка, ние не твърдим, че не е изплатена, но след проверката на КЗП, т.е., реално търговецът се задейства след извършената проверка на административния орган.

Адв. К. /реплика/: Проверката е от административнонаказателното производство, т.е., не касае настоящото производство. Не е възстановена по-рано сумата, тъй като потребителят не е подал жалба до оператора. В случай че беше подал такава, то тази сума щеше да бъде възстановена, т.е., проверката на КЗП – М. е неотносима към действията на оператора по възстановяване на погрешно начислената стойност на неустойките.

Ю.. З.-Г.: Моля да ни бъдат присъдени разноски за процесуално представителство.

Адв. К.: Доверителят ми не претендира разноски.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,21 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: